

Sønderjylland

Hvis er Skylden?

Ved Bispeviisitationen i Oksbøl Kirke forlede ansette Biskop Raftan over, at Altergæsternes Antal gaar tilbage. Det er en sørgelig Kendsgerning; men hvis er Skylden, spørger en Andsender i „Sjældal“. Hvem bærer vel Skylden for, at vore unge især sig mere og mere fremmede i deres Fædres Kirke? Hvem bærer Skylden for, at Modersmaalet mere og mere fortrænges af Kirke og Skole for at give Plads for et fremmed Sprog, som kun saa fortaar og ingen elsker. Hvem bærer Skylden for, at de unges Hjerte ikke mere „brænder, naar Skrifterne oplæses“ af dem, der er kaldede dertil?

Ved Katekisationen sagde Biskoppen bl. a.: Den, der gør Sjælen Fortræd, gør ogsaa Legemet Fortræd. Hvem er det, der „lader Sjælene julte“ eller søger at røkke dem en Fode, der ingen Næring er i for dem? — Naar en Udtalesse som den, „at et Bar Slægtled først maa gaa til Grunde“, kan staa upaatalt af alle vore „Sjælsørgere“, hvem bærer saa vel Skylden for, at Kirkerne bliver tomme, og at de unge andefædeds søger Næring for deres Sjæle? — Det er ikke Befolkningen alene, der bærer Skylden; men isærlig er Tilstanden, hvor Magt gaar for Ret.

Nads Egholm dømt. Ved Rævningsretten i Tostlund blev den hjemløse Nads Egholm Onsdag den 24. Maj idømt en Dags Arrest, fordi han, efter at have efterkommet den førte Udvisningsordre, var vendt tilbage uden Tilladelse.

Forbavret, Sagfører Ravn, Flensborg gjorde gældende at Udvisningen var slet med Urette. Nlig. Traktaten af 1851 mellem Preussen og de andre tyske Forbundsstater var den Stat, hvori en saadan hjemløs var født, i sidste Afstand forpligtet til at tage sig af ham i Tilfælde af Forsvælsesstræng.

I Dommen gøres gældende, at Egholm ikke er Preusser, og derfor maatte Preussen have Lov at udvise ham af Riget. Sagen vil nu komme for Landretten i Flensborg.

De danske Nordflæsvigeres store Mærsmod var for i Kar satsat til Afholdelse i Tostlund den 10. og 11. Juni.

Følgende Program var forud meddelt:

Mærsmodet aabnes Lørdag den 10. Juni kl. 3 Eftermiddag med Sprogforeningens Generalforsamling. Senere paa Dagen holder Skoleforeningens Generalforsamling.

Søndag Eftermiddag beagnder Mødet med Generalforsamling for den tredie af Nordflæsvigerernes Foreninger, Valgforeningens. Derefter vil Rigsdagsmand S.W. Hanssen holde Foredrag, og Mærsmodet afsluttes saa med en almindelig Følgefest, der altid plejer at være meget talrigt besøgt af Danske fra alle Egne af det danske Nordflæsvig.

Gjæst Brøndvand. Berlin, 31. Maj. Til „Berl. Tagebl.“ telegraferes fra Flensborg: I Store Solt i Kredsen Flensborg er samtlige 8 Medlemmer af en Landmands Besætningsfamilie bleven syge unge Symptomer paa Forgiftning efter at have drukket Vand fra Gaardens Brønd. To maa Viger er allerede

dyde, og de øvrige Patienters Tilstand er meget alvorlig.

De fandt hinanden.

(Fortset fra Side 3.)

Jønger syntes ikke at lægge Mærke til Skyggen paa han Ansiget, og hendes glade Smil forjog den ogsaa snart.

Lidt op paa Formiddagen begav man sig til Kirke. Sogneboerne stod oppe ved Kirken og talte sammen. De ventede sjenynligt paa Præsten, og da han kom, blottede Mandene Hovedet, og alle fulgte saa bag efter ham ind i Kirken. Karl sad ved Jøngers Side. Han syntes sig lykkelig ved at sidde hende saa nær, ved at høre Klang af hendes Stemme og se hendes Bryst hæve og sænke sig under Sengen.

Om Eftermiddagen foretog man en Skoutur. Hvor var det dejligt under Vegetationens Kroner! Og hvor var Hjemturen ikke prægtig langs med Stranden, som Bølgerne skulpede ind imod, medens den nedgaende Sols Guld glimrede paa den let krusede Havflade!

Og Dagen efter, omtrent ved samme Tid, gik Karl og Jønger ene den samme Vej. Hun havde vist ham omkring paa Steder, hvor han endnu ikke havde været. Mangt og meget havde de talt om, og nu gik de tavse hjemad, hver med sine Tanker.

Hvor var dog Jønger smuk, som hun der stred fremad med Næse og Stønhed over hver Bevægelse, medens Nitenfolens Straaler spillede i hendes mørke Haar!

Og da han den Aften kom op paa sit Værelse for at gaa til Ro, gik han igen hen til det aabentstaaende Vindue og saa ud. . . . Hvor var der stille og fredfyldt derude!

Og saa myldrede Tankerne frem. Han gik Dagens Oplevelser igennem, en for en. I Munden saa han atter Jøngers Smil; hørte hendes Ord og stille latter om igen. Men især saa han for sig hendes dybe, alvorfulde, blaa Øjne, som han i Dagens Løb saa ofte havde set rettede imod sig. Hvor var hun sød, hvor var hun yndig og hjertensgod!

Og hun var jo i Grundens hans! Han søgte — ja, han vidste det næsten — at han bare behøvede at strække Haanden frem, og hun vilde være hans for alle Tider.

Men saa gled der et andet Billede frem for hans indre Blik. Han havde slubbet det til Side i Dagens Løb, men nu var det der igen. Det kom, som han stod der og saa ud over den vide Havflade. Og i Tankerne saa han sin Hjemegn for sig; hvert Træ og hver Buks langs den kendte Vej. Og Minder, der knyttede sig til de kendte Steder. Minder om Oplevelser, han havde fælles med hende — hende, som han havde mistet for bestandig. En smertelig Trængsel viste sig i hans Ansiget. „Elizabeth — aa Elizabeth,“ hviskede han sagte, idet han presede Haanden mod sin Pandes Vej. — Han havde ikke glemt hende — vilde aldrig kunne glemme hende! Ved Dag, naar han var sammen med Jønger eller nogen af de andre, holdt han Mindet om hende paa Affiand — ved overfladisk Munterhed, mangan Gang — men hver Gang, han blev ene med sine Tanker, var det der igen med dobbelt Styrke. . . . Men hvad var det saa, han gjorde? Var det ikke farligt Spil, han drev? Kunde og burde han binde Jønger til sig for Livet, hvis han ikke kunde glemme den anden? Nej, nej — godt, at han

havde faaet Dinene op saa tidligt! Men han maatte bort herfra nu, jo før jo hellere! . . . Men, hvad om det allerede var for sent? — Na, Jønger var ung; hun vilde vel snart glemme. . . . Hvad om det gif Jønger paa samme Maade? Svad om han havde berøvet en ung Pige hendes Hjertesfred? — Na — at han dog kunde være saa letfindig — han, der selv havde prøvet, hvad det vil sige at lide Skuffelse af den Art! Der havde hun gaaet over i den gamle Præstegaard, saa barnlig lykkelig, og saa stude han komme og maatte bringe Sorg og Fortvivlelse ind i hendes Liv. . . . Han holdt begge sine Hænder for Ansigtet. Hans Bryst hævede og sænkede sig hæftigt. Det græd derinde, det hulkede og sled i hans Bryst. Saa ung, som han var, skulde han være gaaet Glip af Livslykken? — Han, der fælte saadan en Trang til Kærlighed, en Trang til at elske og elkes, hvorfor fik han ikke Lov til at eje Kærlighedslykken? Hvorfor blev denne Lykke netop ham forment, den Lykke at give helt og fuldt, og at saa igen paa samme Maade? . . . Men ude i Naturen var der Fred. Natten var saa stille, saa stille. Og langt borte slog en Rattergal sin klare Trille . . .

Næste Dag, medens man sad ved Morgenkaffen, fortalte Karl, at han maatte rejse endnu samme Eftermiddag. Alle søgte at overtale ham til at blive, men forgæves. Han sagde, at han nødvendigvis maatte af Sted. Præsten vilde saa give Karlens Væst på at køre Gavien til Stationen om Eftermiddagen, men dette modtatte Karl sig paa det bestemte. Han vilde meget hellere gaa det Stukke Vej, sagde han, og saa gaa i god Tid, saa han kunde se sig om under Vejs.

Og han kom ogsaa af Sted i god Tid — næsten et Par Timer havde han til sin Naadighed, foruden den Tid, han skulde bruge til at gaa til Stationen i. — Jønger fulgte ham paa Vej.

Lange gik de tavse, Side om Side. Af og til faldt der vel nok en Bemærkning om Vej og Vind, men nogen Samtale lykkedes det ikke at faa i Stand.

Endelig standede Jønger for at tage Affed og vende tilbage til Præstegaarden. De var komne et godt Stykke Vej fra Byen. Det var saa stille omkring dem, intet levende, høerten at høre eller se.

Karl stod og tænkte med Tankerne, og endelig fik han sagt: „Stal vi ikke sætte os her paa Græstøften lidt?“

De satte sig ved hinandens Side og atter fulgte en trykkelige Tavshed.

Karl havde besluttet at sige Jønger alt — hele Sandheden uden Forbehold; men han havde en smertelig Fornemmelse af, at hun ventede at høre noget ganske andet, end det, han havde at sige hende.

„Jønger“, begyndte han, „der er noget, jeg maa fortælle dig, før jeg rejser, hvis du vil høre paa mig. — Jeg har gjort Uret imod dig, Jønger, men jeg vilde saa nødig, at du skulde tænke noget slet om mig, naar jeg er borte — det er derfor, jeg maa have det sagt.“

Han kæmpede for at være rolig, men hans Stemme skælvede dog lidt, medens han talte.

Jønger sad og saa ned for sig. Hendes Hjerte bankede voldsomt. Hun havde ventet, at han havde noget at sige hende, før han rejste, men det kom saa underligt nu, syntes hun. Snart faldt Blodet op i hendes Kinder og snart blev hun

MUSIC FOR THE CHOIR AND CHURCH

ANTHEM BOOK NO. 1.

Although this Anthem Book has been off the press but two years, it has had the greatest sale of most any Anthem Book on record.

THE MUSIC is written and selected especially for the volunteer and chorus choir. No other Anthem Book in America contains such a variety of Anthems. You will recognize the following writers: Hall, Ambrose, Miles, Concone, Lowden, Witty, Lacy, Simper, Gabriel, Gelbel, etc., etc., not a one-man book, but of great variety, so necessary to a successful Anthem Book.

THE CONTENTS are so varied, that a choir may find Anthems for most any occasion and circumstance; a delight to singers and audience alike.

THE COVER AND APPEARANCE of this splendid book is unexcelled. The heavy . . . board covers, strongly re-inforced by leatherette strips, give it durability, and the sharp design, exclusively ours, presents a unique and handsome appearance. The book is regular octavo size. Thousands are being sold everywhere, giving the greatest satisfaction. The most flattering letters of recommendation and appreciation are sent us daily. This book is being used by choirs in the large cities and in the rural districts alike, and we cannot recommend it too highly. (Below is one of hundreds of letters.)

Hall-Mack Company, Philadelphia, Pa.

Gentlemen:—Please send me for use by my choir of Cemetery M. E. Church, 41st and Spring Garden, one hundred (100) copies of your **BOOK OF ANTHEMS**. For my purpose, this is the best Anthem Book on the market. Very truly yours, Geo. B. C. Thomas (Phila., Pa.).

THE COST of each Anthem, at the rate quoted below, is but a trifle over 1/2¢ each. Complete books, only \$5.00 per dozen (Don't pay more.) Send for the books at once. Money refunded if not satisfactory after three weeks' trial. One Book, prepaid, 60c. (Send for returnable sample copy.)

ANTHEM BOOK No. 2

The tremendous success of ANTHEM BOOK NO. 1, and the constant demand of its users for another Anthem Book, resulted in the publication of ANTHEM BOOK NO. 2.

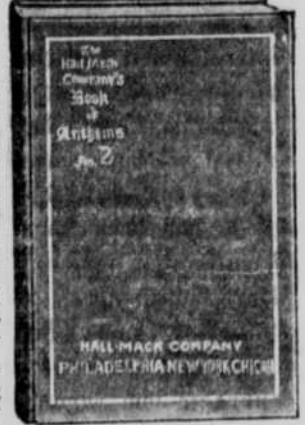
THE MUSIC is of medium grade for the ordinary choir, and is of great variety of sentiment, as well as authorship. It is similar in every way to ANTHEM BOOK NO. 1, but each Anthem is entirely different, just those, however, that have become great favorites throughout the country. Every selection is a delight to render, and can be sung by any ordinary choir, but by some of the best choirs in the United States, and is recommended by the leading choir leaders everywhere.

THE COVER is a new departure in cover making, called "The Princess," a pliable cover, board, of wonderful durability. It is strongly re-inforced, printed and lined in handsome gilt lettering.

THE BOOK CONTAINS over 50 selections by the best American and European writers, such as Hall, Ambrose, Miles, Abt, Sullivan, Nicolai, Judson, Solly, Concone, etc., etc.; a book of brilliant and beautiful numbers.

DO NOT SPEND money for a choir journal and spend your time and patience rehearsing a one-man choir, wrecking collection. This book is a collection of the best Anthems written by most experienced Anthem writers.

THE COST of each Anthem is about 1/2¢, all beautifully bound in book form. Your choir will sing them repeatedly. Only \$5.00 the dozen, not prepaid, 60c singly, prepaid. We will send a returnable sample copy, prepaid on examination. Order the book on our recommendation. Money refunded if not satisfied after three Sundays' trial.

Octavo Anthems for all occasions. Special Anthems for Christmas, Easter, etc., etc. Send for returnable samples and examine them. If not purchased, you may return them. We give you a discount of 25% from regular retail prices. Order of us and save money.

CLASSIC ANTHEMS No. 1

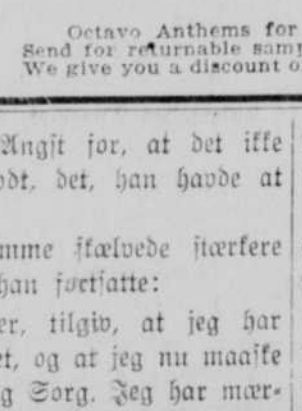
THIS BOOK is a collection of the great classics in Anthem History, sung everywhere. The writers are such men as Sullivan, Abt, Gail, Stainer, Hall, Costa, Barnby, Miles, etc., etc.

THE BOOK contains 19 Anthems in all, printed on high grade paper, bound with high grade heavy ulster, pliable covers, very durable and attractive.

THESE ANTHEMS are sung by the greatest and best singers, and are rearranged so that any choir may render them.

THE BOOK is octavo size, and is selling everywhere. No other similar collection of classics in America. It is a new departure in Anthem Book making.

Only \$4.25 per dozen, not prepaid, or 35c each, any quantity. Postage on one copy, 5c extra. Send for returnable sample copy and examine it. Send your order for your choir.

bleg som i Angit for, at det ikke var noget godt, det, han havde at sige hende.

Hans Stemme skælvede stærkere end før, da han fortalte:

„Na, Jønger, tilgiv, at jeg har gjort dig Uret, og at jeg nu maatte maa volde dig Sorg. Jeg har mærket det, jeg tror ikke, jeg har taget fejl; du holder af mig, Jønger, — gør du ikke?“

Hans Blik holdte paa hende. Hun hævede langsomt Hovedet og saa ham ind i Øjet.

„Do, jeg gør,“ svarede hun sagte og sømt.

Han slog Øjet ned for hendes rolige Blik.

„Og jeg, Jønger“, begyndte han igen, „jeg lod dig være i den Tro, at jeg elskede dig igen — ja, jeg var jo ogsaa ved at bilde mig selv det ind.“

Han havde grebet hendes Haand, medens han talte, og hun havde ladet den ligge inden i hans. Nu trak hun den tilbage sig; den rystede lidt, og hendes Stemme bævede, da hun svarede:

„Og det gør du altsaa ikke? — Du holder ikke af mig?“

„Na ja, det gør jeg, Jønger! Til alle Ting, jeg holder saa ufælgelig meget af dig, men prøv nu at høre mig, prøv, om du kan føle med mig, og prøv saa, om du kan dømmes mig mildt.“

„Før jeg nogen Sinds havde mødt dig, Jønger, har jeg kendt en anden ung Kvinde, som jeg har elsket og — mistet. . . . Jeg troede, at hun forstod mig, men det gjorde hun ikke — hun er en andens nu. — Jønger, kan du fortælle, at det var ved at trykke mig i Ane?“

„Det var med den Sorg, jeg som her over til jer. Jeg trængte jo saa haardt til at faa andet Maal for mine Tanker; derfor rejste jeg — Og saa mødte jeg dig. — Saa kærlig, saa mild og saa god, som du var imod mig! . . . Og saa troede jeg at mærke, at jeg ikke var dig helt ligegyldig.“

„Na — det gjorde saa godt, syntes jeg, dette, at vide, at der var en, der holdt af mig. . . . Og saa vaagtede der hos mig en Trang til at lade saa Afsløb af den Kærlighed, som jeg gemte i mit Bryst. Og saa kom Troen, at det kunde blive dig og mig, og at jeg kunde vinde min tabte Livslykke tilbage igen. Jeg troede, det var Kærlighed, Jønger, men saa opdagede jeg, at det kun var en Trang til at elske og elkes.“

„Na, Jønger — jeg er bange for,

at jeg har mistet Evnen til at elske.“

„Men du siger jo, at du holder af mig.“ Det var Jønger, der talte; hun hviskede næsten Ordene frem.

„Na ja, Jønger, det gør jeg ogsaa — Men jeg mærkede jo, at jeg ikke kunde give, som du gav, ikke helt og fuldt; og saa blev jeg bange for, at det ikke kunde holde for Livet. . . . Jeg er som en vingeftudt Svul, Jønger. Det var min Ungdoms fagre Drem, engang, at kunne sige til den Kvinde, jeg kom til at holde af, at hun var den første og eneste. . . . Det er jo det, jeg ikke kan nu, Jønger!“

„Har du da mistet Troen paa Kærligheden?“ Det var igen Jønger, der talte; med Bejdar fik hun Ordene frem. „Naar jeg byder dig min Kærlighed — byder dig mig selv, har du da slet intet at give igen?“

„Jønger, — hans Stemme bævede i Sorg — den Gang gav jeg helt og fuldt, jaadan gav man kun en Gang i sit Liv — nu har jeg intet mere at give bort af.“

Der blev stille en Stund. Han saa, hvordan hendes Bryst hævede og sænkede sig; det var, som der var Kamp derinde. Hendes Hænder drøet var tungt og hendes Stemme skælvede i undertrykt Graad, da hun talte:

„Men om jeg nu intet krævede, ikke Kærlighed, bare Venfæb — bare had om Lov til at elske dig, tror du saa ikke, det kunde holde for os begge — du siger jo dog, at du holder af mig?“

Hun vendte sit taareblændede Blik bønligt op mod ham. Hun klamrede sig fast ved det, hun havde drømt om som Livslykken — hun var jo saa ung, næsten et Barn endnu, og vilde saa nødig give Slip paa den.

Han lagde sin Arm om den fine, stælvende Kvindeskikkelse og drog hende varsomt og kærligt ind til sig.

„Jønger — lille Jønger — engang troede jeg, at det største, det var dette, at blive elsket, men nu kræver jeg, at jeg selv maa elske — ellers er det mig ikke nok.“

„Derfor, Jønger, det bedste, du kan gøre — det bedste for dig og for mig — det er dette: tilgiv og glem! — Ja, Jønger, skønt det gør mig saa ondt at sige det: prøv paa at glemme mig!“ Paa Benfæb alene tør jeg ikke begynde et Samliv; der skal mere end Venfæb til, hvis det skal holde for Livet.“

„De havde begge rejst sig.

Han greb hendes Haand og trykkede den varm, medens han saa hende kærligt ind i Øjet.

„Javel, Jønger, og Tak for alt godt! — Gud raader for, om og hvornaar vi skal mødes igen. Tank engang imellem paa mig som Venner, der altid vil minde dig — men glem mig som — — aa, ja Jønger, du ved nok, hvad jeg mener. Og saa: tilgiv mig, Jønger, hvis du kan — kan du?“

Hendes Læber bevægede sig og hun fremhviskede et sagte Ja.

„Tak, Jønger, Tak — og Gud være med dig!“

Endnu et sidste Haandtryk, og saa vendt han sig og gik bort med højet Hoved, medens Jønger blev staaende og saa efter ham. Da hans Stikkelste forjand for hendes Blik, latte hun sig ned paa Græstøften, knædede Hænderne mod Ansigtet og brast i en hulkende Graad. Det var jo den første Stuffsles store Sorg, der havde ramt hende. Saa ung og saa lykkelig, som hun hidtil havde været, og nu — nu laa alle hendes lyseste Dremme i Grus! Livet var mørkt og graat — syntes hun — alt for svært at leve. . . . Han havde talt om, at han var som en vingeftudt Svul. . . . Men hun da — var det maaske ikke paa samme Maade med hende nu. Hendes kæreste Tanker havde jo netop ogsaa været den, engang at kunne sige: den første og eneste. — Det kunde hun jo ikke nu — det var derfor hun græd.

(Fortættes.)

KRISTELIGT FOLKEBIBLIOTEK.

I. Samling.

Annie Lucas: Lys i Mørket.
Bunyan: En Pilgrims Vandring.
Augustins Bekendelser.

II. Samling.

Nic. Mejer: Paa Torvet og i Vingaarden.
Gødet: Bibelske Studier.
Kristi Efterfølgelse.

III. Samling.

Eggleston: I Kampens Bulder.
G. Münster: Mariæ Julegave.
Rimbert: Ansvars Levned.
Pris per enkelt Bind 65 Cts.
Per Samling \$1.50 plus Porto 20 Cts.

Undlad ikke at se disse smukke og gode Bøger.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

COPENHAGEN SNUFF

GARANTI FOR KVALITET OG RENHED.

COPENHAGEN SNUFF er tilberedt af den bedste, gamle, rige, stærk aromatiske Bladtobak, til hvilke kun saadanne Ingredienser er tilsat, som er naturlige Blandingsstoffer til Bladtobak og absolut rene Aroma-Ekstrakter. Snusmalingsprocessen bibeholder Tobakkens gode Egenskaber, og alle de bitre Stoffer og Syrer, som findes i naturlig Bladtobak borttages.

COPENHAGEN SNUFF ER DEN BEDSTE BAADE TIL SKRAA OG SNUSSNING.

Facsimile af Garanti i hver Forlæng Copenhagen SNUFF.

American Snuff Company